

Unudulmayan rəşadətli döyüş yolu

Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı İncilab Ələkbər oğlu İsmayılov 1962-ci il fevral ayının 24-də Qarabağın dilbər guşəsi olan Xocalıda anadan olmuşdur. 1981-ci ildə İ.İsmayılov ordu sıralarına çağırılmış və daxili qoşunlarda xidmətə başlamışdı. Hərbi xidmətdə olduğu vaxtda Xarkov şəhərində gizirlik məktəbini bitirmişdir. O, 1984-cü ildə doğma Xocalıya qayıdır və sovxozda çalışır.

1988-ci ildən başlayaraq Dağlıq Qarabağda vəziyyət gərginləşirdi. Erməni quldurları azərbaycanlılara qarşı tez-tez təxribatlar törədir, hər vəchlə onları yurd-yuvalarından sıxışdırıb çıxarmağa çalışırdılar. Gənclər gecə-gündüz Xocalının keşiyini çəkirdilər. İncilab da onların sırasında idi. 1990-cı ildə İ.İsmayılov Xocalı Polis Şöbəsinə işə düzəlir. Bu vaxtlar erməni hücumlarının ardı-arası kəsilmirdi. Hər gün ermənilər şəhərə raket zərbəsi endirirdilər. Partlayışlar nəticəsində evlər dağılır, ailələr faciəli surətdə həlak olurdu. Vəziyyət get-gedə gərginləşirdi. Xocalı hər tərəfdən mühasirəyə alınmışdı. Uşaqları, qadınları və qocaları buradan çıxarmaq lazım idi. İncilab bu işdə camaata öz köməyini əsirgəməirdi.

1992-ci il fevral ayının 25-dən 26-na keçən gecə Xocalıda erməni quldurları ilə SSRİ-nin 366-cı motoatıcı alayı birləşərək tarixdə misli görülmemiş soyqırımını törətdilər. Ermənistan hərbi birləşmələri 7 min əhalisi olan Xocalı şəhərində genosid aktı həyata keçirdi. Səbri tükənmiş əhali meydanı tərk etmədi, hamı hücum əmrini gözləyirdi. Əgər bu əmr verilsəydi, nəinki könüllü dəstələrin döyüşçüləri, hətta sakinlər əliyalın olsalar belə Əsgəran üzərinə yeriycəkdi. Çünki artıq səbir kasası dolmuşdu, insanlar yağı düşməne cavab verilməsinin vaxtı çatdığını anlayırdılar. Fevralın 25-də səhər tezdən meydana toplaşan camaat xoş bir müjdə gözləyirdi - Əsgərana hücum edilərək Xocalı azad oluna-
caq. Amma...

Ermənistan hərbi birləşmələrinin şəhərə hücumu zamanı burada yalnız 3 minə yaxın insan var idi. Mühasirədə qaldığı 4 aydan artıq zaman ərzində blokadada olduğu üçün əhalinin xeyli hissəsi şəhərdən çıxmaq məcburiyyətində qalmışdı.

Xocalıda yaşanan dəhşətlərin şahidi olan İncilab son nə-

fəsinədək vuruşmaq qərarını verir. O, yol-daşları ilə birlikdə vuruşa-vuruşa sağ qalmış camaatın bir hissəsini düşmən mühasirəsindən çıxara bildi. İncilab ailəsini Oğuz rayonunda yerləşdirib, yenidən cəbhə xəttinə döndü. Fəaliyyətini isə Ağdam rayon Polis Şöbəsinin post-patrul xidməti alayında davam etdirməli oldu. İncilabın xidmət etdiyi post-patrul alayı Daşbaşı yüksəkliyini göz bəbəyi kimi qoruyurdu. Erməni silahlı birləşmələri bu yüksəkliyi ələ keçirmək üçün dəfələrlə hücumu keçir, lakin ağır itki verərək geri çəkildirdi.

Düşmən 1992-ci il iyun ayının 12-də böyük qüvvə ilə Daşbaşı yüksəkliyinə yenidən hücum etdi. Cəsur döyüşçülər bu dəfə də hücumun qarşısını məharətlə aldılar və erməni yaraqlılarının 6 postunu sıradan çıxardılar. İncilab bu döyüşdə şəhid oldu. Cəbhə dostları nə qədər cəhd etsələr də, onun cəsədini döyüş meydanından çıxara bilmədilər.

Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 8 oktyabr 1992-ci il tarixli 264 sayılı Fərmanı ilə İsmayılov İncilab Ələkbər oğluna ölümündən sonra "Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı" adı verilmişdir. İncilabın üç övladı yadigar qalıb.

Bakının Xətai rayonundakı küçələrdən biri qəhrəmanın adını daşıyır. Həmin küçədə İ.İsmayılovun xatirə lövhəsi vurulub. Ötən ilin may ayında Milli Qəhrəmanın yaşadığı binanın qarşısında onun adını daşıyan park yenidənqurma işlərindən sonra sakinlərin istifadəsinə verilmişdir.

Müşfiq CƏFƏROV,
"Respublika".